

Alegere și îndoială

Blacks

De ce am spus ca Adevărul doare,
pe drumul vieții, călător fiind?
E un pribeag din visuri arzătoare
ce merge pe cărări fără zăstimp?

E-un evadat scăpat din închisoare,
pitit, ades, în gânduri fără sens?
Ori e drumet' ce calcă în picioare
prejudecăți, mergând pe contrasens.

E un oștean ce lupta își asumă
când norii îl atacă-n convolut.
E zarul aruncat către minciună
drept provocarea clipei ce-a trecut.

De spun că ești minunea strălucirii
ca drept simbol a tot ce este sfânt,
de ce m-azvârli în bezna omenirii
zicând că mint, că vorbele mi-s vânt?

Minciuna nu mi-a dat nicio rîsturnă,
drept rămășag pentru al meu discurs.
Am prins doar adevăruri în cunună,
de ce invoci, azi, calea de recurs?

De îmi permiți, acum, îți cer iertare,
te-am comparat cu-al Soarelui zenit
Și chiar de îți stârnesc a ta mirare
Îți spun că ești mai mult, ești Infinit.

Ți-am spus că am alegerea în minte
Un Infinit de gânduri și idei,
cuprins într-o finală rugămintă:
s-accepti amorul scurs dintr-un condei.